

ZVEZA SLOVENSkih KLUBOV

FEDERATION OF SLOVENIAN CLUBS

VESTNIK MELBOURNE

Messenger

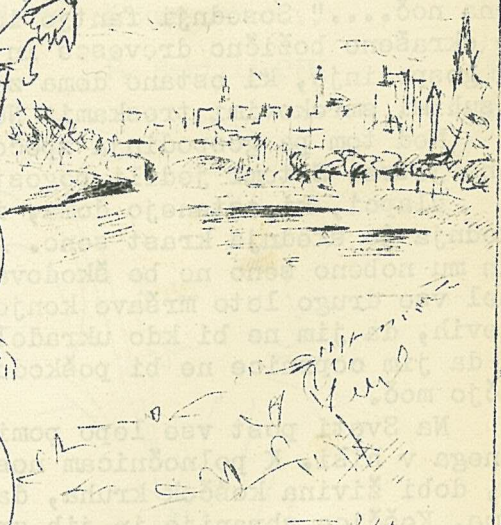
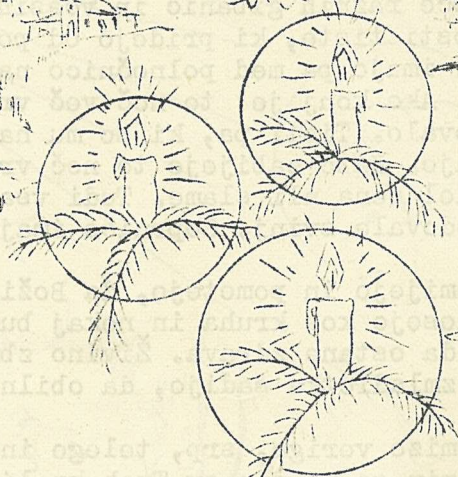
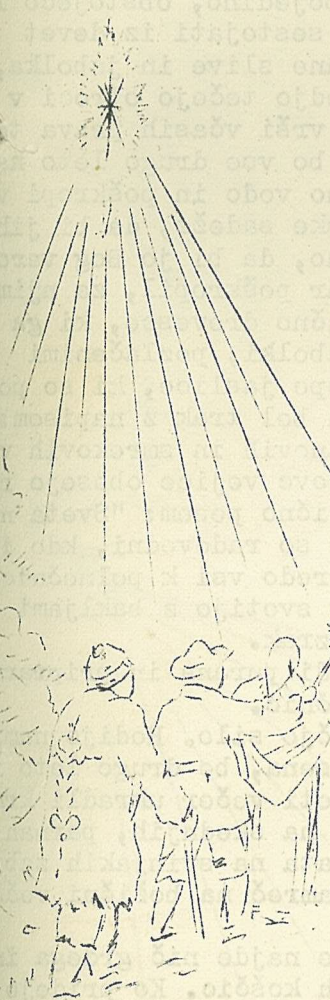
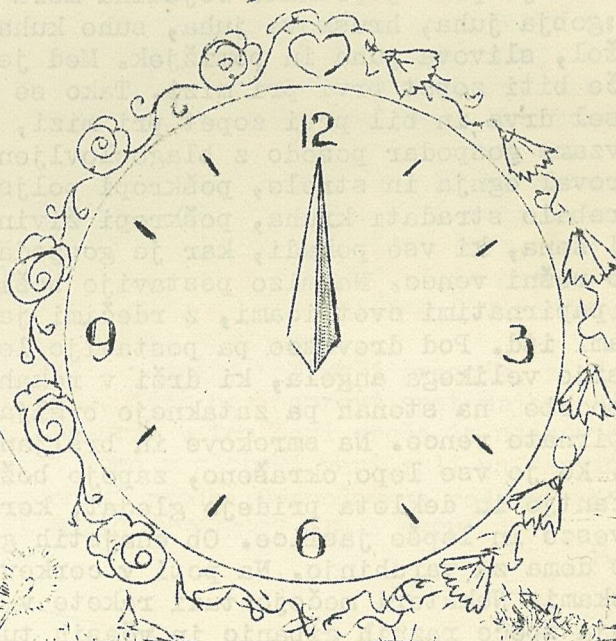
SLOVENSKE
KLUBA

Glasilo članov S. K. Melbourne, Vic — IZHAJA MESEČNO — Predsednik Z. A. Verbic Naslov uprave kluba : 6 Banchory Street, ESSENDON, W.5. Vic. — Telefon; FX 2861 Za uredništvo odgovarja tajništvo (Urednik : Mr. M. M. Opelt).

LETO II št. 23

DECEMBER 1957

1958

SLOVENSKI KLUB MELBOURNE

*Lili svojim članom,
Blagoslovjem Božič ter Srečno Novo Leto.*

SLOVENSKI BOŽIČNI OBIČAJI :

* BOŽIČNI OBIČAJI V PTUJSKI OKOLICI *

Sveti post. Kdor je bral Meškove spise, bo vedel, kaj je Sveti post. To je dan pred Božičem. Z njim je združene veliko poezije. Na Sveti post spečejo po vseh Halozah po tri poprtnike, ki jih imenujejo pomižjeka. Ponekod jih napolnijo s suhimi hruškami in jabolčnimi krehljji. Na vrh tretjega pomižjeka prilepi gospodinja še manjši kolaček. Razen tega naredi, preden jih vsadi, z roko na vsakega križ. Tega dne se vsi postijo do enajstih. Ob enajstih so še vsi tešči. Ob tej uri pa morajo biti vsi trije pomižjeki že spečeni. Preden zavžijejo kakšna jedila, poskusi vsak malo žganja in česna, češ da mu ne bo postalo slabo. Ko so pomižjeki pečeni, imajo pojedino, obstoječo iz samih postnih jedi. Tedaj načnejo prvi poprtnik. Pojedina mora sestojati iz devet različnih jedil. Na primer: gobja juha, hruškova juha, suhe kuhane slive in jabolka, repa, krompir, kostanj, fižol, slivova juha in pomižjek. Med jedjo tečejo otroci v drvarnico po drva. Vsak hoče biti zopet prvi pri mizi. Tako se vrši včasih prava tečaj. Otrok, ki je najprej prinesel drva in bil prvi zopet pri mizi, bo vse drugo leto najurnejši. Na božični večer vzame gospodar posodo z blagoslovljeno vodo in poškropi vsa poslopja, da bi jih Bog varoval ognja in strele, poškropi poljske sadeže, da bi jih Bog blagoslovil in ne bi trebalo stradati kruha, poškropi živino, da bi jo Bog varoval raznih boleznih. Z njim hodi žena, ki vse pokadi, kar je gospodar poškropil, za njima stopajo otroci - vsi molijo rožni venec. Na mizo postavijo božično drevesce, ki ga lepo okrasijo z različnimi papirnatimi cvetlicami, z rdečimi jabolki, pozlačenimi orehi, s pecivom, s svečicami itd. Pod drevesce pa postavijo lepe jaslice, ki so ponos vsake hiše. Na jaslice obesijo velikega angela, ki drži v rokah bel trak z napisom: Slava Bogu na višavah. Za podobe na stenah pa zataknejo bršljanovih in smrekovih veji Okoli kipov naredo lepe papirnate vence. Na smrekove in bršljanove vejice obesejo rdeča jabolka in pozlačene orche. Ko je vse lepo okrašeno, zapoje božično pesem: "Sveta noč, blažena noč...." Sosednji fantje in dekleta pridejo gledat, ker so radovedni, kdo ima lepše okrašeno božično drevesce in lepše jaslice. Ob enajstih gredo vsi k polnočnicam razen gospodinje, ki ostane doma za varuhinjo. Na poti v cerkev svetijo z bakljami ali pa s suhimi smrekovimi treskami. Nekateri mečejo tudi rakete v zrak.

Med tem pa gospodinja speče raznih gibanic in včasih tudi purana in pripravi pražena jetra. S temi jedili pogosti tiste, ki pridejo od polnočnic.

Hlapci, ki ostanejo doma, imajo pa med polnočnico največjo silo. Hodijo namr od skednja do skednja krast seno. Ako konj je' to noč več vrst sena, bo drugo leto rajen in mu nobeno seno ne bo škodovalo. Tisti pa, ki so mu na sveti večer ukradli krmo, bo imel vse drugo leto mršave konje. Zato zabijejo to noč vrata na skednjih, parnah in hlevih, da jim ne bi kdo ukradel sena ali slame. Tudi vsa vrata na svinjakih zabijejo, da jim coprnice ne bi poškodovale svinj. Coprnice imajo namreč na božični večer največjo moč.

Na Sveti post vse lepo pomijejo in pometejo, da Božič ne najde nič grdega in umazanega v hiši. K polnočnicam nesejo kos kruha in nekaj bučnih koščic. Ko pridejo domov, dobi živina košček kruha, da ostane zdrava. Živino zbude in ji nasujejo po kruhu krme. Koščice shranijo in jih zmladletka sadijo, da obilno obrode in da imajo na njivah debele tikve. (Budina)

Na Sveti post denejo pod mizo verigo, srp, telege in drugo poljsko orodje. K poprtniku pa položijo nož, s katerim ga na dan sv. Treh kraljev razrežejo, ter ključ, ki ga zatikajo poleti v vrata, kadar grmi, da ne trešči v hišo. Tudi lonec pseničnih otrobov postavijo k pomižjeku. S srpom, ki je ležal pod mizo, sekajo poleti megle, ko se približuje nevihta s točo. (Haloze)

Preden gredo k polnočnicam, odluščijo toliko lukovih lupin, kolikor je ljudi pri hiši ter jih nalože po vrsti na mizo. Za vsakega je zaznamovana ena lupina. V lupine potrosijo soli. Ko se vrnejo od polnočnic, pogledajo lupine. Kjer se je sol raztopila, ta prihodnje leto umre.

Dekline gredo pred polnočnico v drvjak, si naložijo en naročaj drv ter jih nesejo v kuhinjo "pod kumen". Ko se vrnejo od polnočnic, preštejejo drva. Če so sparana, potem se deklina prihodnje leto poroči. (Budina).

ZA NEKAJ BOŽIČNIH MISLI so me naprosili. Pa saj ne vem, kaj naj bi napisal. Če bi le vzbujal spomine na domači božič, bi marsikdo rekel, da skušam buditi čustva in morda celo solze. Če ti napisal božično pridigo, bi se pa kdo drug oglasil, da Vestnik ni verski list...

A sleherni božič na tujem je tako tesno povezan s spomini na dom in obenem z našo vero, da mimo tega ne morem. Božič je bil že od nekdaj naš najlepši slovenski praznik, praznik družine, ki se je ta dan zbrala pod rodnim krovom. In zbrala se je okrog jaslic, ki živo ponazarjajo, kaj božič pomeni.

Če iz božiča izključimo dom in novorojenega Krísta, potem nam tudi božiča ni treba. Na koga naj se pa potem spominjamo? Nič nam ne preostane. Le ples in zabava ter polna miza jedil in pijače, izpod stropa pa papirnati vsakobarvni okraski, ki veljajo volj za pustni večer kot na božični. Pa verjemite, da bi bil to za slehernega izmed nas, ki nam spomin še ni otopel za vse domače in lepo, kaj žalosten božič.

Božič je spomin rojstnega dne Kristusovega, od katerega štejejo leta. Svet jih šteje, verni in brezverni. Še tisti, ki trdijo, da Kristus ni nikdar živel. Res čudno, da bi se našel nekdo, ki bi ne resničnega Kristusa tako živo naslikal v zgodovino, da bi njegovo namišljeno rojstvo postavili za mejnik! Verjamemo vsem mogočim "zgodovinskim dejstvom", pa bi ne verjeli preprosti betlehemske zgodbi, ki je prav v svoji preprostosti tako resnična in doživeta, da dvomiti o njej ni mogoče.

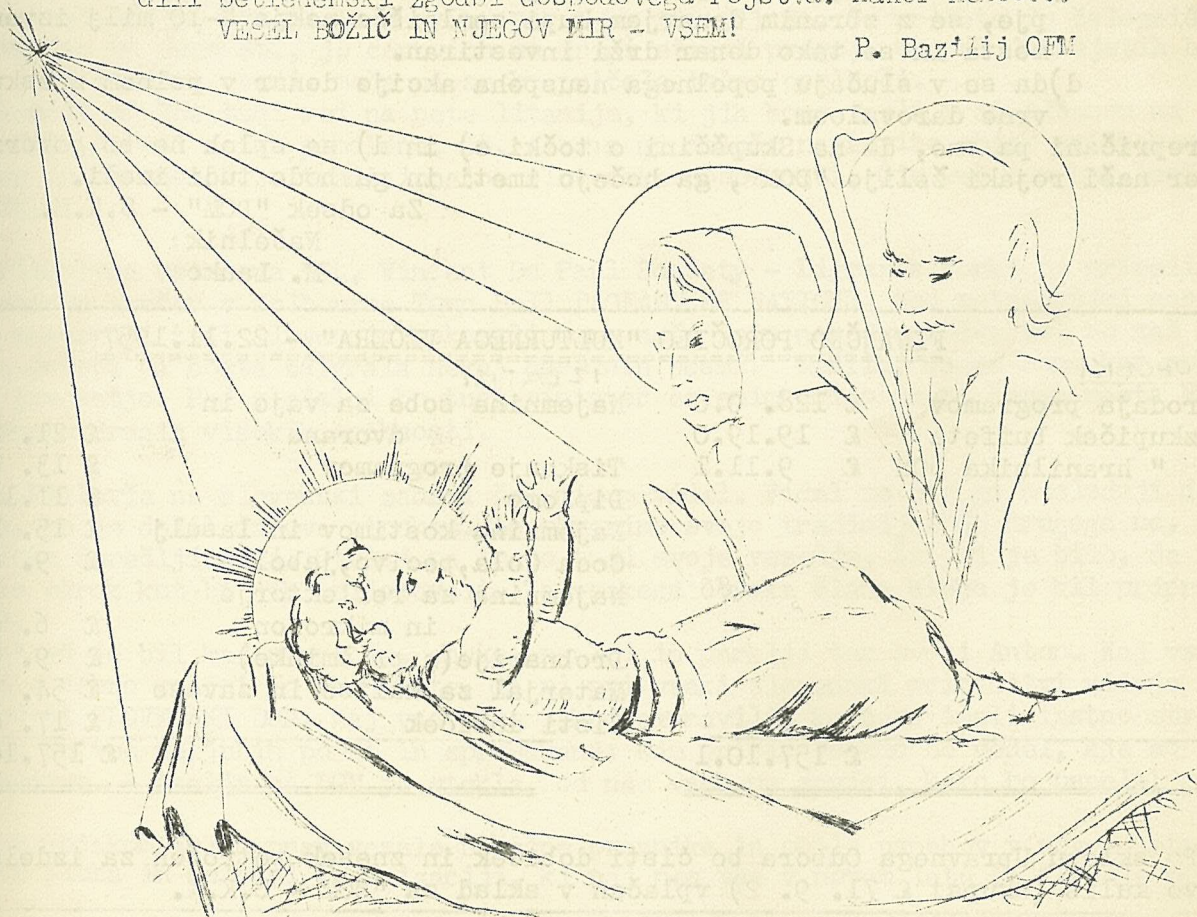
In čemu so izbrali Kristusovo rojstvo za mejnik? Če bi bil samo človek in še v hlevu rojen - kdo bi se brigal zanj? Prišel je na svet kot naš Odrešenik. Noč je napravil za dan. Pokazal nam je svetlo pot, pot do neminljive sreče, a preko trpljenja ubožstva štalice in jasli in križa.

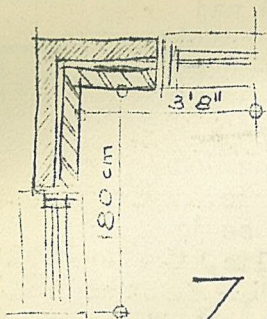
Torej je pravi božič nujno duhovni dan, ko bi se moralo vse drugo umakniti glavnemu namenu praznovanja. Kdor tega ne zmore več, ta naj odvrže spomine na domači božič med staro šaro, dan božiča pa označi v svoji beležki kot "pričetek počitnic". Toda naj mi verjame, da se bo sam oropal vsega tistega, ki daje našemu življenju smisel. Življenje brez smisla pa ni vredno življenja.

Da, božič je verski praznik! Najlepši praznik, z globoko vsebino, ki ji do dna ne moremo. Zato nas napravi spet najhne otroke, ki gledajo in ne razumejo. In prav v tem žari sreča iz njihovih oči. - Naj žari tudi iz naših, ko bomo v globoki veri zrlí na jaslice in se znova čudili betlehemske zgodbi Gospodovega rojstva. Kakor некоč...

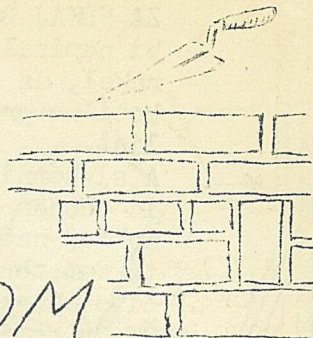
VESEL BOŽIČ IN NJEGOVI MIR - VSEM!

P. Bazilij OFM

AKCIJA

ZA SLOVENSKI DOM

Odsek "Dom" Slovenskega Kluba Melbourne javlja vsem članom, da je 22. novembra pričeta akcija za zbiranje denarja za gradnjo "Slovenskega Doma" v polnem teku. Poverjenikom so bile izdane izkaznice in le tisti, ki imajo tako izkaznico so upravičeni sprejemati denar za Dom.

Za vsak tudi najmanjši dar mora poverjenik izstaviti darovalcu 'častno potrdilo' z žigom S.K.M.

Ker pa poverjeniki pobirajo te darove v svojem prostem času in vsak mora obiskati precejšnje število članov, Vas naprošamo, da jim bodite v pomoč, da bodo mogli čim hitreje dovršiti svojo nalogo.

Da bi se njihovo delo ne zavlačevalo s pojasnjevanjem, bomo pa že vnaprej odgovorili na nekatera pereča vprašanja, ki zanimajo vse.

1) Kje bo "DOM" postavljen?

To vprašanje je zelo delikatno in obširno. Odvisno je od Vas samih oziroma od vsote nabranega denarja ker so cene zemljišč zelo različne, kje bo stal "DOM".

2) Kje se zbrani denar shranjuje in kdo odgovarja zanj?

Zbrani denar je vložen v "State Savings Bank" v Ivanhoe pod imenom Odsek "DOM" - S.K.M. Podpisniki pa so M. Lauko, S. Bernat in K. Čolnik. Denar se more dvigniti samo s podpisom navedenih treh in sicer samo ko Skupščina darovalcev in Upravni Odbor S.K.M. to odobrita. Na skupščini mora biti prisotnih najmanj 2/3 darovalcev in njih večina sklepa sporazumno z Upravnim Odborom S.K.M.

3) Kaj se bo z denarjem naredilo?

Tudi o tem odloča zgoraj navedena Skupščina. Možnosti so štiri:

- da se kupi zemljišče in na njem zgradi Slovenski Dom.
- da se kupi staro poslopje in da se ga preuredi.
- da se v slučaju neuspešne akcije ne more kupiti niti staro poslopje, se z zbranim denarjem kupi zemljišče nekje 8-10 milj izven mesta in se tako denar drži investiran.
- da se v slučaju popolnega neuspeha akcije denar v polnem znesku vrne darovalcem.

Prepričani pa smo, da na Skupščini o točki c) in d) se sploh ne bo govorilo ker naši rojaki želijo "DOM", ga hočejo imeti in ga bodo tudi imeli.

Za odsek "DOM" - S.K.M.

Načelnik:

M. Lauko

FINANČNO POROČILO "KULTURNEGA VEČERA" - 22.11.1957

DOHODKI

Prodaja programov £ 128. 0.0
Izkupiček buffeta £ 19.19.0
" hranilnika DOM £ 9.11.1

IZDATKI

Najemnina sobe za vaje in
dvorane £ 21. 2.6
Tiskanje programov £ 13. 6.4
Diplome £ 11.12.9
Najemnina kostimov in lasulj £ 15. 1.6
Coca Cola, pecivo, jabolka £ 9. 8.0
Najemnina za reflektorje
in mikrofona £ 6. 0.0
Drobnarije (n.pr. šminke) £ 9. 9.10
Materjal za kulise in zavese £ 54. 9.1 ¹/₂
Čisti dobiček £ 17. 0. ¹/₂

£ 157.10.1

£ 157.10.1

Po sklepu Upravnega Odbora bo čisti dobiček in znesek potrošen za izdelavo kulis (skupaj £ 71. 9. 2) vplačan v sklad za "DOM - S.K.M.

"KRIZEM - KRAŽEM"

po

VIKTORIJI.

- * V Bonegilli sem se oglasil po svoji vrnitvi iz novembrskega obiska Južne Avstralije. Skupina Slovencev se je že znatno skrčila, a kaj, ko dobi taborišče še pred božičem novo pošiljko naših rojakov. Sicer sem vesel, da jih vsaj Avstralija še sprejema, ko je že Kanada nedavno zaprla svoja vrata. Kam bi naši ljudje iz italijanskih in avstrijskih kampov, če bi avstralska vlada mislila tako, kot se izražajo celo nekateri naših: "Ja kaj pa jih sprejemajo, ko še za nas ni dovolj dela?!" Kam pa bi šli naši ljudje, ki prihajajo v masah čez mejo? Je pa že bolje učiti se potrpljenja v Bonegilli, ali pa malo zadrgniti pas na svojih prvih delavnih mestih širne Avstralije, kot pa v katerem koli evropskem taborišču gledati v negotovo bodočnost. Korajža velja! Avstralija bi bila zelo verjetno v krizi tudi brez novih, ki iz meseca v mesec napolnjujejo Bonegillo.
- Kar sem nabral stare obleke in čevljev, sem razdelil med rojaki. V bodoče pa se priporočam. Sem v Bonegilli bral pismo družine pred odhodom na ladjo: bos si in strgani, da jih je sram. Z drugo besedo: čim bodo v Bonegilli, jih bo treba obleči. Imaš kaj po omarah, da že dolgo nisi oblekel? Prinesi na moj naslov ali pa sporoči, da pridem iskat!
- * Čedno slovensko skupinico sem našel v Beechworth-u, kjer sem se ustavil na poti v Bonegillo: štiri slovenske družinice, ki sem jih bil vesel prav zato, ker se med seboj tako lepo razumejo. Dve družini sta že nekaj let tam, dve sta novi. Tomažičeva Lilijanca bi bila kot nalašč za oder, tako fletno poje in nič je ni sram. Daleč so od Melbourn, pa vendar mi je Pančurjeva gospa rekla, da bodo enkrat prišli na kako našo slovensko prireditev. Tega pogrešajo, zato pa so navdušeni za našo organizacijo in zlasti za zidavo Doma. Vem, da bodo otroci hitro napolnili šparovček za Dom, če ga bodo le dobili.
- Turkova družina v Beechworthu je pred leti izgubila sina Franca, ki je umrl za posledicami nesreče z motorjem. Zopet sem dobil novo ime za moj seznam naših pokojnih.
- * O božičnih porokah bom pisal pozneje. Kršččen pa je bil 30. novembra Kohekov Francek (v Glenroyu). V Moonee Ponds pa so krstili v družini Alojzija VITEZA dne 7. decembra: fantka bodo klicali za Alojzija Milka. Čestitamo!
- * POLNOČNICO bomo imeli Slovenci v Melbournu v cerkvi, kjer se zbiramo na prvo nedeljo v mesecu. Sem poskušal dobiti večjo cerkev za to priliko, pa je nemogoče. Bomo pa odprli vrata in bodo ljudje stali tudi med cerkvijo in dvorano. Spovedoval bom od 7-8 pri Sv. Frančišku v mestu (St. Francis Church, Elizabeth St.), od desetih do polnoči pa v cerkvi polnočnice (St. Louis Church, Burnley, Stawell St. Če pridete do železniške postaje Burnley po Swan St., je cerkva na drugi strani proge). Ob pol dvanajstih bomo pričeli peti božične pesmi, maša pa se bo pričela točno opolnoči.
- Spomnil bi Vas tudi rad na pete litanije, ki jih bomo imeli v St. Albansu na nedeljo po božiču ob pol petih popoldne. St. Albans ni daleč: napravite obisk pri kakem svojem znancu in se udeležite tradicionalne slovenske pobožnosti. Čim več nas bo, lepše bomo zapeli.
- * Karitativna ustanova "St. Vincent De Paul Society - Migrants work" bo priredila dne 26. januarja zvečer v Melbourne Town Hall PAGEANT OF NATIONS. Med petnajstimi narodnostmi bomo nastopili tudi Slovenci: pokazali bomo naše lepe narodne noše, pel bo naš kvartet, Brata Ješeta pa bosta zaigrala nekaj narodnih pesmi. Mislim, da se bomo kar postavili pred javnostjo. Med gledalci bo tudi minister za emigracijo in pa župan mesta Melbourne ter mnogo drugih visokih osebnosti.
- * Sv. Miklavža na slovenski zabavi žal nisem videl. Videl pa sem ga naslednji dan popoldne, ko je delil darove otrokom. Le ohranimo svojo tradicijo! Če drugega ne, nas Miklavž uči duha darežljivosti. Otroci pa imajo tudi svoje veselje. Žal mi je bilo, da ni bilo toliko otrok kot bi jih pričakovali. Za vsakega otroka člana Kluba je bil pripravljen paketič.
- Miklavž je bil kaj posrečen, enako angelci in parklji ter sveti Anton. Kaj vse se napravi z dobro voljo! In verjemite, da mi pri vsaki slovenski prireditvi uidejo misli - na bodoči SLOVENSKI DOM. Kaj vse bomo lahko napravili, ko bomo imeli lastno streho! Potem ne bo več neljubih pomot in spraševanj: kam priti. Vsakdo bo vedel, kje so slovenske prireditve. - Akcija za DOM je stekla, od nas vseh pa zavisi, kako bo uspela!
- * Vsem rojakom želim prav vesele božične praznike in obilo uspehov v novem letu. Enako odboru Kluba in celotni organizaciji, ki naj nas vse v novem letu še tesneje poveže!

vljudno vabi vse rojake na

" S I L V E S T R O V A N J E "

ki bo

v torek 31. decembra 1957 od 7. ure zvečer do ene ure zjutraj

v PRAHRAN TOWN HALLU, PRAHRAN

Ples - zabava - buffet

Čisti dobiček gre v sklad za Slovenski Dom Melbourne!

* GOSTOVANJE DRAMSKE SKUPINE SLOVENSKEGA KLUBA MELBOURNE V SYDNEY-ju *

Kot smo že poročali v prejšnji številki VESTNIKA, bo dramska skupina S.K.M. gostovala v Sydney-ju s celotnim sporedom Kulturnega Večera. Slišali smo, da vlada v Sydney-ju veliko zanimanje, zato se pa naši igralci in pevci pridno vadijo, da bodo mogli nuditi našim rojakom v N.S.W. res lep večer slovenske besede in pesmi. - Predvideva se, da bo 3. januarja okoli 40 rojakov odpotovalo iz Melbourn v Sydney; nekateri gredo z vlakom, drugi z avtomobili.

Gostovanje bo 4. januarja 1958 ob 8 uri zvečer v MACCABEAN HALLU, Darlinghurst Sydney. Po sporedu na odru bo pa prosta zabava.

Našim igralcem in pevcem želimo veliko uspeha v Sydneyu!

PISMO IZ NEBES

V Nebesih, 10.12.1957

Dalj časa sem z veseljem opazoval kako so nekateri člani S.K.M. pripravljali vse potrebno za dostojni sprejem sv. Miklavža.

Od radosti mi je vzdrhtelo srce, ki sem videl, da je peščica Slovencev prinesla v oddaljeno Avstralijo tradicijo svojih pradedov. Ko sem s svojim spremstvom stopil na oder, mi je od veselja zastala noga ob pogledu na lepo okrašeno dvorano, napolnjeno z nadebudnimi Slovenci. Oder sam pa je prikazoval del Nebes in pa tudi pekla. Osupljeni so bili tudi moji spremljevalci, Angelčki, katerim se je pripetila neprijetna nerodnost, da so skoraj prevrnili mikrofona. - Ne sme se jim pa to zameriti. Imajo sicer tudi v Nebesah večkrat taka zborovanja, pač pa nimamo mikrofona niti zvočnikov ker nam ti niso potrebni. Pri nas vlada tišina če nastopi kak govornik. Celotni, ki mogoče ne poslušajo, so tihi in mirni, da lahko vsi drugi slišijo in razumejo.

Na žalost mi je bil čas mojega bivanja med Vami kratko odmerjen, a mladino so pa srbeli podplati. Zato pa je marsikateri obdarovanec ostal brez zaslužene pohvale. Mnogi pa so se s tem tudi srečno izmuznili sramoti, ko bi jim javno očital njihove grehe. Krampusi so pa ostali praznih rok, ker niso našli med Vami nobene žrtve, niti onih za katere so si še posebno nabrusili kremplje.

V glavnem je moj prihod na zemljo v prvi vrsti namenjen otrokom. Spomni se slovenski oče in mati svojih otroških let! S kakšnim veseljem si Ti pričakovala sv. Miklavža, če si imela mirno vest, in s kolikim strahom Te je navdajala misel na parkeljne, če Ti vest ni bila čista. To je tradicija Tvojih pradedov! Bilo je javljeno v VESTNIKU in tudi osebno sem na predvečer objavil, da bo obdarovanje otrok v nedeljo popoldne. Prinesel sem darila za več kot osemdeset otrok, toda bil sem razočaran, ko sem zagledal skoro prazno dvorano. Ko sem otroke klical po imenu, se mi je na žalost od desetih oglasil samo eden ali dva. Večina je morala ostati doma in se zadovoljiti s tem kar so o sv. Miklavžu od sobote zvečer pripovedovali oče in mati. Sami pa niso bili deležni onega, na kar so se mogoče že celo leto pripravljali.

Upam pa, da ko bom prihodnje leto zopet med Vami, ne bo moj glas odmeval v prazno ampak bodo vsi otroci prisotni pri razdeljevanju daril. Videli boste, očetje in matere, da boste tudi sami uživali nad veseljem, ki bo sv. Miklavž pripravil Vašim otrokom.

Blagoslavlja Vas

sv. Miklavž

Iz Pisarne Tajništva.

ODSEK - " D O M " Načelnik odseka "DOM" g. M. Lauko poroča, da je sklical svojo II. redno sejo odseka dne 15. dec. t.l. na kateri so poverjeniki sprejeli naslove rojakov in častna potrdila, kakor tudi izkaznice, ki bodo njihova poverilnica sprejemanja kakršnih koli darov za Slovenski dom. NAČELNIK ODSEKA "DOM" OPOZARJA ROJAKE, NAJ V NOBENEM PRIMERU NE IZROČAJO DAROV ZA DOM OSEBI, KI NE POSEDUJE V TA NAMEN IZDANE IZKAZNICE. (Izkaznica je dvojezična, slovensko - angleško in opremljena z žigom. Podpisala sta jo načelnik odseka ter predsednik Kluba.) Hranilniki, katere bodo izdajali poverjeniki, so registrirani v tajništvu odseka "DOM" po imenih prejemnikov. Edino na ta način se bo točno vedelo, katero številko hranilnika ima določena oseba. Hranilnike bodo pobrali poverjeniki ob zaključku akcije oz. na željo. Zaključke iz II. redne seje odseka "DOM" glej na drugem mestu VESTNIKA.

IGRALSKA SKUPINA S.K.M. Režiser g. S. Košir opozarja igralce ŽUPANOVE MICKE, da imajo vajo v nedeljo dne 29. dec. t.l. ob 3 uri popoldne na naslovu: 3 Gladstone Ave, Armadale. Ne pozabite !!! Istočasno tudi naproša vse rojake, ki so kdaj koli nastopali ali pa sodelovali pri igralski skupini, pevskemu zboru, baletu, folklori ali igrajo kakršen koli instrument, naj se prijavijo na tajništvo S.K.M., c/o Kulturni odsek, 6 Banchory St., Essendon. Radi bi še več novih moči za pripravo kulturnega programa prihodnjega leta. Za izdelovanje garderobe igralске skupine pa tudi naprošamo šivilje, krojače in frizerje, da nam priskočijo na pomoč. Prijavijo naj se na isti naslov.

BLAGAJNIK S.K.M. sporoča vsem podjetnikom, ki oglašajo v VESTNIKU, kakor tudi ostalim rojakom, ki imajo kakršne koli finančne obveznosti do S.K.M., naj slednje poravnajo najkasneje do 4. januarja 1958. S tem dnem bo z ozirom na skupščino S.K.M. (19. jan. 1958) zaključil blagajniške knjige.

ČLANSTVO S.K.M. Načelnik članstva poroča, da prejemajo od 1. nov. t.l. dalje VESTNIK S.K.M. le vpisani člani. Ustavljen pa je bil vsem, ki so vstop v S.K.M. odklonili oz. niso odgovorili na naša pisma. V prejšnji številki VESTNIKA smo sporočili rojakom, da članarina S.K.M. istočasno krije naročnino za naš list. Naj bo v vednost vsem rojakom, da je VESTNIK S.K.M. le glasilo našega Kluba. Ker smo do omenjenega datuma pošiljali VESTNIK na vse znane naslove v Viktoriji, smo upravičeno pričakovali, da bo vsak pristopil k S.K.M., ko bo slednji organiziral zbiranje članstva. Kdo od nečlanov želi prejemati VESTNIK, naj postane član S.K.M. Božična številka VESTNIKA je naše skromno božično darilo, poslano vsem rojakom v Viktoriji.

IV. REDNA SKUPŠČINA S.K.M. VSE ČLANE IN ČLANICE SLOVENSKEGA KLUBA OPOZARJAMO NA IV. REDNO SKUPŠČINO SLOVENSKEGA KLUBA V MELBOURNU, KI BO DNE 19. JANUARJA 1958 V DVORANI ST. BRIGID'S CHURCH, CORNER NICHOLSON ST., in ALEXANDRA PARADE, NORTH FIZROY. IZPOLNITE VAŠO DOLŽNOST SLOVENSKI ORGANIZACIJI S TEM, DA SE ODZOVETE NA ŠEMU ODZIVU.

SLOVENSKI KLUB MELBOURNE izreka sožalje članici Jožici Šajnovičevi ob nepričakovani izgubi njene mame Terezije Kšela, ki je umrla v Ljutomeru. Enako tudi članici Nadi Laukovi ob nepričakovani izgubi njene mame Marije Červek, ki je umrla v Mariboru. R. I. P.

Rojaki nam pišejo...

Spoštovani!

Med zadnjimi, če že ne prav zadnji, tudi jaz pošiljam svoj prispevek. Duh je bil sicer že zdavnaj voljan, toda meso je bilo slabo....

Jaz in moja družina Vam čestitamo k Vašemu delu in izrekamo svojo hvaležnost Vam in ostalim sodelavcem. Vaše poštvovalno delo ohranja priživiljenju iskrico slovenske zavednosti med našimi rojaki širom Viktorije. Velike razdalje, vsakdanje skrbi in - priznajmo - inercija materije nam preprečujejo možnost sodelovanja; ne mislite pa, da Vam v duhu ne želimo vsega in vsakršnega uspeha. - Upam, da nas boste potrdili kot člane Vašega kluba in nam poslali tozadevno obvestilo.

A. D.
Morwell

Ravno pred nekaj dnevi sem prejel Vaše pismo za katerega Vam najlepša hvala. Res malo ste me prehiteli ker sem se že dolgo pripravljaj, da napišem pismo, v katerem bi rad izrazil željo, da postanem član naše vredne slovijske organizacije. Že precej časa je minulo odkar sem zapustil Melbourne in stalno delam v bushu tako, da mi res malo časa ostaja za pisanje in še tistega uporabim za pisanje staršem in učenje angleškega jezika. Ko bi pa bil v Melbourneu, verjemite, ne bi odlašal postati član S.K. Moram Vam reči da so me malce prizadele Vaše zadnje vrstice. Res, žal mi je, da nisem mogel Vami; nič ne de - ko bom prišel v Melbourne pa bom pogostoma prisostvoval Vašim prireditvam. Ne mislite, da sem Vam zameril za one vrstice - nekomu že pripadajo. Saj vem, da je mnogo takšnih, katere je treba podžigati z žarečimi besedami; ne vem kako mora človek biti takšen. Če bi vsak Slovenec poznal našo žalostno preteklost in zgodovino, v kateri smo bili večno zatirani, bi vedel, da se moramo povezati v organizacijo - to je edina možnost dosege ciljev. Na koncu pa lep pozdrav Vam ter vsem Vašim bližnjim rojakom. Posebno, prosim Vas, pozdravite p. Bazilija.

S. G.
Nattai - N.S.W.

PISMO IZ BOLNICE.- Sem slovensko dekle, ki se nahaja že pet mesecev v bolnici in si samo želi priti končno med svoje rojake.- Ne samo v taboriščih, tudi po bolnicah je mnogo Slovencev, ki so, skoraj bi rekla, zapuščeni in ki bi si želeli slišati nekaj slovenskih besed.

Ko sem priplula v Avstralijo sem tri tedne živela v Bonegilli, ko sem naenkrat zbolela na pljučih. Poslali so me v Melbourne, v St. Austin Hospital. Tu sem bila tri mesece, nakar so me poslali v zdravilišče.

Upam, da bom kmalu boljša in bom mogla priti med Vas ker bi Vam tako rada pomagala pri Vašem delu - posebno pri delu za Slovenski Dom. Moja edina želja je, da bi enkrat prišla zdrava in vesela zopet v slovensko sredino, da bi skupaj zapeli lepe slovenske pesmi.

Zaključujem to svoje pismo želeč Vam vesele božične praznike in Novo leto, da bi jih dobro in veselo praznovali v slovenski družbi.

Gdč. Ivanka Skerbinek
Heatherton Sanatorium
Kingston Rd., Cheltenham-Vic.

Z iskreno željo se obračamo na Vas, da bi nam v nadalje pošiljali VESTNIK. Prosim Vas, da oprostite naši malomarnosti, da nismo pravočasno poravnali članerine. Sporočamo Vam, da nismo prejeli Vestnik-a za mesec oktober; vljudno Vas naprošamo ako bi nam poslali. Javimo Vam, da smo spremenili naslov; denar pošljemo po pošti.

V naprej se Vam zahvaljujemo ter Vas lepo pozdravljamo, ter hočemo biti v bodoče biti člani kluba.

M. S.
Macleod, Vic.

"Sveti Večer"

Bil je zimski popoldan pred svetim večerom. Gospodična Marija je sama strmela skozi zamrzla okna svoje sobice. Burja je zavijala okoli oglov. Sem pa tja je prinašala s seboj snežinko, kot izgubljen pozdrav z daljnih, zasneženih gora'.

Sobica gospodične Marije je bila vsa okrašena s smrekovimi vejicami. S tem si je hotela pričarati vsaj malo prijazne božične domačnosti, tople ljubezni in miru, ki jih je tako pogrešala. Od zakurjene peči se je razširjala prijetna toplota; pred gospodično Marijo so ležali na mizi kupi nepopravljenih zvezkov. Mislila je z otožnostjo na božične praznike, na sveti večer, ki se je polagoma bližal, na počitnice, ki se ji prav nič ni veselila, kajti vzele so ji še tisto trohico sreče, ki jo je imela. Gospodična Marija je bila ena izmed tistih plemenitih učiteljic, ki jim je vzgoja otrok radost. Bila je popolnoma sama, živela je le med otroki, katerim je vcepljala prva seme na dobrote in ljubezni v drobna srca.

Lotila se je dela. Rada je popravljala naloge svojih učencev, iz njih je razbirala otroške duše, njih veselje in žalosti. Odprla je prvi zvezek, Burja je silneje zatulila in gospodična Marija se je nasmehnila ob okrogli, malce ležeči pisavi Potočnikove Metke. Metka je bila hčerka edinka bogatega posestnika v vasi. Naslov naloge je bil "Kaj si želim za Božič?" Metka je z okroglimi črkami nanizala cel kup želja, dobro vedoč, da jih bo bogati očka lahko v vseh ustregel. Gospodična Marija se je smehljala, pa vendar je k nalogi pripisala, naj bo Metka v prihodnje malo skromnejša, kajti Božiček mora obdarovati vse otroke, ne samo nje.

Mali Janezek si je želel barvic, bo slikal; potepuški Jakec je hotel imeti novo puško in čelado. Drobna Ivanka je bila najboljša in najskromnejša. Zase ni želel ničesar, samo mamici je iskreno želela zdravja. Bežale so zgodnje popoldanske ure, pred učiteljico so se nizale druga za drugo male postavice učencev, vsak je prihajal s svojo prošnjo, vsak je kazal v nalogi svojo naravo.

Ure so hitele in gospodična Marija je živela v otroškem svetu. Pozabila je na vse svoje težave, pozabila je na svojo samoto, pozabila na božični večer in na svojo žalost.

Spominjala se je svoje mladosti, ki je bila žalostna, brez veselja, spet je živela v rojstni vasi, se igrala in pisala domače naloge, kot zdaj ti otročki.

V tem trenutku je odprla zvezek Jožeta. Vsa osupla je prebrala nalogo. Nikjer sledu o toplini božičnih praznikov, nobene želje ni bilo v vrsticah. Vsa naloga je bila ena sama obtožba proti krivici revnega otroka. Jože se je zavedal, da božič ne prinaša istih daril njemu kot bogatim otrokom, ne, ampak bo nanj popolnoma pozabil, čepraga prosi tako malo. Iz naloge je vel tak obup, taka obtožba proti ljudem, celo proti lastni materi, ki za sina ni imela dobre besede, da se je učiteljica zgrozila. Strah je nad nalogo tega vaškega otroka, strmela nad krutim spoznanjem, ki je prehitro prišlo v njegovo dušo in bila je žalostna.

Spomnila se je na svojo mladost, na svoja leta, ko je morala tudi ona okusiti trdoto siromaštva, ko je tudi ona spoznala, da ni pravice za vse enako, da celo Božiček ni pravičen.

Zaverovana v te žalostne spomine, je učiteljica naenkrat zaslišala trkanje na vrata. Na pragu je obstal mali Jože; ves prezebel in v zadregi ji je ponujal zavitek. Gospodična Marija je presenečena: nihče se je ni spomnil. Nobeden izmed bogatih otrok ji ni ne voščil, ne ničesar prinesel. Noben sorodnik ji ni pisal; nihče ji ni dal ne ene dobre, prijazne besede.

Od Jožeta je še najmanj pričakovala in prav on jo je iznenadil. Naenkrat jo je prešinila srečna misel.

"Pridi Jožek! Skupaj bova praznovala sveti večer! Skupaj bova naredila jaslice, potem si bova pa še zapela božično pesem! Saj sva oba žalostna, oba sama!"

Jože je v zadregi in ne ve, kam bi pogledal; nerodno stoji na pragu in se ves trese od mraza. Učiteljica ga potegne v sobo, sleče mu oguljeno suknjico, odveže mu raztrgani šal in mu skuha čaja. Jožek se je med tem že malce privadil. Po mahu razpostavlja pastirce, postavi hlevček, napelje po trati potoček, zajezi jezerce in je srečen. Učiteljica ga samo gleda. Zdaj se veseli božiča, zdaj čuti, kaj je božična skrivnost in tudi ona je srečna. Po večerji posadi Jožeta v naslonjač; v eno roko mu da jabolko, v drugo kos potice. Sama sede zraven njega in mu prične pripovedovati. Ne pripoveduje malemu dečku o vilah, o čarovnicah, ne, pravi mu povest o malemu pastirju revnem dečku, ki je s pridnostjo in vztrajnostjo dosegel mnogo v življenju. Pravi mu o težavah in bojih, ki jih je imel ta pastirček, pravi mu o njegovem trpljenju in mu vtisne v srce, vse si zapomni. In ko se povest konča, kako je pastirček na božično

noč našel po tolikih letih še svojo mater, Jožek ne more več zdržati in skozi solze zašepeta: "Tudi jaz bi hotel biti tak pastirček!"

Bliža se polnoč. Gospodična Marija dobro zavije Jožeta in skupaj se odpravita k polnočnici. Po poti tuli burja; bori se pripogibajo in mečejo pošastne sence na gozdno pot. Toda Jože ne vidi in ne sliši ničesar. Trdno se oklepa svoje učiteljice in misli; misli na božično noč, na Jezuščka, ki mu je danes toliko dal, misli na svojo dobro učiteljico in ji je hvaležen.

Gospodična Marija molči. Tudi ona je danes hvaležna Bogu, pa tudi Jožetu, ki ji je dal srečo in življenjski cilj nocoj.

Burja prinaša zamolke glasove zvonov in v dalji se že vidi razsvetljena cerkev. Ko vstopita, se oči vseh vernikov vprejo vanju. Vaščani se čudijo. Kako dobra je ta učiteljica! Celo Jožeta je vzela s seboj. Od klopi do klopi se širi šepet. Marija pa vodi Jožeta za roko, vodi ga proti razsvetljenemu oltarju, kjer gori toliko sveč, kot jih Jože še ni videl. Zdaj kleči Jožef zraven učiteljice, velike oči gledajo v jaslice, gledajo Jezuščka in drobne ustnice pojejo. Nocoj mu je učiteljica povedala, da ni tako sam, da se ona zanima zanj, da ga ima rada. Pokazala mu je svetlo pot, kako naj dela, da bo kaj postalo iz njega, in Jože trdno obljublja novorojenemu Jezuščku, da bo vedno priden. Tudi ponosen je, Jože. Gospodična ni gledala drugih, ni izbrala bogatejših; on kleči poleg nje.

Povzdigovanje je. Gospodična Marija daruje Bogu svoje življenje, daruje vse veselje in se posvečuje otrokom. Nocoj je spoznala svoj življenjski smoter, nocoj ve kaj je njena dolžnost. Postala bo kipar, ki kleše umotvor iz hladnega marmorja, postala bo izoblikovalka otroških duš, sodelavka božja bo.

Vsa cerkev poje, vsa srca molijo novorojenega Boga. Nazaj grede od polnočnice, gresta učiteljica in Jože spet skupaj. Na pragu se Marija ustavi. Počasi, počasi odpre vrata in zastrmi. Vsi njeni učenci so se zbrali v sobici. Zelena jelka se ponosno dviga, vsa okrašena sredi izbe, otročički pa se držijo za roke in pojejo.

Ko vstopi Marija skozi vrata, ji vsi skupaj voščijo: Srečen in vesel božič! Učiteljica je ganjena do solz. Ne ve, kako bi se zahvalila za to lepo misel, kako bi povedala tem malčkom, da jih ima tako zelo rada, da so ji vse na svetu, da jih ljubi bolj kot lastne otroke. Pritiska na srce zdaj enega, zdaj drugega; poljubuje jih vse vprek, malčki pa ščebetajo in vriskajo ter jo vprašujejo, čemu neki joče, ko pa pravi, da jih ima rada, da je srečna.

Pa še ena, največja radost jo čaka. Med otročičke naenkrat trudoma vstopi sključena starka. Marija zakriči, jo objame, joče, se smeje, vprašuje, jo poljubuje in spet plaka. Marijina mati je prišla čez mejo prav na sveti večer in je hčerki pripravila najlepše darilo.

Kaj naj bi Mariji naredilo več veselja, več sreče in zadovoljstva? Nocoj je dobila prav vse. Vse njene najskritejše želje in sanje so se uresničile. Ljubljena mati je prišla k njej, otročički so ji pripravili tako veliko veselje!

Na temnem nebu sveti bleščeča zvezda. Vse stvarstvo je nocoj pri jaslicah, moli Boga. V mali kraški vasi, v izbici pa pojejo otroci najlepšo pesem. Mati in njeni sta srečni, mali Jože je ponosen, Detece pa razprostira drobni ročici v

sveto noč, blaženo noč

N . . .

++++
Božični običaji (nadaljevanje z 2. strani)

Med polnočnico od dvanajste do ene ure je v studencih namesto vode vino.
(Budina)

Pastir ureže pred sončnim vzhodom tri leskove šibe, ki še ne smejo biti leto stare. Z njimi žene živino k potoku napajat. Če to stori, ga živina vse drugo leto ne jezi.

Božič.

Po polnočnicah gredo vsi domov in se gostijo z jedili, ki jih je gospodinja pripravila. Spat ne gre nihče. Vsi se vsedejo okoli peči in poslušajo starčeve zgodbe o božičnih nočeh. Pa tudi druge pripovedke si pripovedujejo, n.pr. o ptujskem mestnem stolpu, o Kresniku, ki je gospodoval na Vurbergu, o Atilu, ki je pokopan pri sv. Roku na Hajdini itd. Zjutraj gredo vsi k svitnicam, razen varuha. Po zornicah je doma pripravljene zopet obilo jela. Načnejo drug pomižjek. Tretjega zavijejo v prt in postavijo na mizo, kjer leži do sv. Treh kraljev. Po jedi gredo nekateri k večernicam. Zvečer pa pri vsaki hiši molijo rožni venec.

* Po zapiskih F. Kotnika *

"RESNICA NA TRAKU"

Šegavi in hudomušni Brjani na Vipavskem se kaj radi pošalijo na račun raztresenosti svoje vasi. Pravijo, da jo je bila pred davnim raztrgala burja in jo razkropila v devet manjših vasic. Kdo bi jim verjel - saj so vasice zasidrane na vršičkih ovalnih hribčkov in ne ob njih vznožju, v zatišju. Drži pa kar sem rekel, da so Brjani šegavi in hudomušni ljudje in kar je s tem v sorodu - dobrodušni.

Tak je bil stari Furlan, kmet iz vasice Furlani. Ta vasica je dobila svoje ime po njegovih prednikih, in to je Furlanove vselej nekako povzdigovalo nad drugimi, češ, mi smo prvi in pravi predstavniki tele vasice.

V zadnjem Furlanovem rodu pa nekaj ni bilo v redu. Pred dvaindvajsetimi leti sta v zakonu Janeza Furlana in njegove žene Tereze zagledala luč sveta kar dva krepka sinova, dvojčka. Potem pri njih ni več zavekal noben otrok. Krstili so ju prvega Janeza, po očetu, a drugega Milan. Že od malega sta si bila otroka za las podobna, a le po zunanosti. Nekaj let je bilo vse v redu: otroka sta jima srečno doraščala. Mati pa, ki je imela z otrokoma več opravka kakor oče, - ki je bil, rekel bi, nekako privezan na grunt - je opazila, da je med otrokoma neka velika razlika, dasi sta oba dvojčka hkrati rasla pod njenim srcem. Enako ju je vzgajala, enako jima je razdajala svoje ljubeče srce, pa tudi enako ju je okregala in stepla, če je bilo potrebno.

Nekega večera, ko se je oče vrnil z grunta, je ženica prisedla bližje k njemu in mu potožila:

"Janez, moram ti povedati, da sem Milana že večkrat ujela na laži. Danes sta mi bila s sosedovim Ivančkom z loža odnesla kar pet jajc in jih pod Grivo omesla v pogačo. Sosedova Tinca mi je to povedala! Ko sem ga pa pobarala po priznanju, me je nalagal, češ, da je to storil Janezek."

Medtem ko je oče poslušal, se je trudno zganil na stolici, kot da bi hotel poudariti, da se je s tem premikom tudi v njegovem srcu nekaj premaknilo. Dolgo je molčal in tako zrl predse. Nato je podzavestno prijel čašo napolnjeno z vinom, se s hrbotom uprl na naslanjač stare že razmajene stolice, izpraznil čašo in nekako napol v odsotnosti rekel: "Le po kom se je vrgel!"

"Kot bosta rasla, tako bo rasla razlika med njima," je za njim povzela ženica in svareče še dodala: "Ti ga moraš; moška beseda več zaleže."

Pozneje, ko sta otroka dorasla v fanta, je očeta hudo bolela Milanova narava. Posebno ga je zbolela takrat, ko je pomislil, da Janez ne kaže veselja do zemlje ter da jo bo moral pustiti Milanu.

"Bojim se, Rezka, da bo po najini smrti dobro ime naše stare, poštene rodbine, zatonilo," je Janez nekega dne zaupa svoji ženi. - "V Milanu rastejo predrzne misli kot plevel na pognojeni njivi .. in že segajo po poštenosti naših rodbinskih prednikov!" V tem hipu je Janez pred seboj videl celo plejado svojih prednikov, kako marljivo, s poštenostjo kljubujejo raznim neprilikam in trdem življenju - kakršno je pač bilo v njihovi dobi na Brjah. Odmaknjenemu so v ušesih zvenela izročila, ki so ga svarila pred polomom svoje rodbine. V tem se je zgrozil in po premolku drhte nadaljeval:

"To, Rezka, pa dobro veš kaj pomeni! Sam vrag je vanj vsadil to predrznost. In kam vse to vodi ... roka, ki sega... Bog se nas usmili!" je zaključil, in da bi se pomiril je odšel iz hiše.

Janez ni nikdar dal bratu povoda, da bi se med seboj sovražila. Raje je molčal in potrpel čeprav je bilo često očitno, da Milan vse to izravlja. Ker sta od mladih let vedno živela skupaj, sta drug drugega do dna duše poznala. - "Ti si nevaren premetenec," je mislil Janez, - "ti si neumen poštenjak," je sodil Mišan.

Med šolskimi počitnicami je k Furlanovim prišla na obisk daljna sorodnica iz Ljubljane - mlado, zelo brhko dekle. Naveličala se je vsakdanjega meša življenja. V Ljubljani je bila sanjarija, kako bi ji bilo prijetno v prostosti narave. "Dihati čisti deželjski zrak! O, morda bi celo sama gonila živino na pašo" - si je mislilo dekle. Res, takoj ko je prišla k Furlanovim je zaprosila, če bi smela sama goniti živino na pašo. In Furlanovi so, razume se, zaradi preobilice dela radi ustregli njeni želji. Tako je odslej dekletu mineval čas na paši v Ogradi, med žuborečimi potočki in pojočo naravo. Tu ji je bilo vse lepo in domače, čeprav teh krajev ni bila nikoli prej videla. Ograda, plastična podoba dekletove fantazije ter njenih hrepenenj, se je prav v vsem ujemala z njenim srcem. Prijetno se ji je celo zdelo, če ji je razborita Sivka ponagajala in zbezljala v vinograd, ki se je razprostiral na sončni strani vzdolž Ograde. Tu je dekle našlo duhovni svet antičnih kultur in pesniško prisposobo boga vinske trte, (nadaljevanje na naslednji strani)

Bakha, ki se, ovenčan z vinsko trto, reži v vinogradu nad Ogrado. To okolje je kot nikdar prej razigralo njeno prostosti in mehkih občutkov željno srce. Na preprogi stkani z mehkim mahom, se je počutila kot kraljičina v pravljici.

Včasih je deklica, vznak vzleknjena, opirala svoje velike, modre oči v oblake, ki so kakor jadrnice pluli po morju neba. "O, glej, kot da bi med seboj tekmovali" - je pomislilo dekle, in kot, da bi se predramila iz sanj, je urno skočila kvišku ter kraj sebe utrgala drobno marjetico.

"Marjetica, povej mi, kateri izmed oblakov bo zmagal?" - je slastno šepetala cvetki ter z nje trgala snežno bela, sabljasta peresca. V svoji mladeniško čustveni razposajenosti, je bila dala vsakemu oblačku ime enega fanta, do katerega je čutila nekaj nedolžnega, naivnega, zato pa slastnega.

Med te fante je dekle štelo tudi Janeza in Milana. Pravzaprav si ni znala pojasniti, čemu sta ji kar oba tako naklonjena. Dasi ji je prisotnost bodisi Janeza ali Milana vzbujala nek čuden občutek sramu, ji je vendarle prijetno v njuni družbi.

Tudi fanta sta čutila isto, dasi Milan globlje in določneje. Kaj kmalu sta spoznala, da sta si postala tekmeča v nevarni igri, ki že grozi nekega dne prestopiti mejo strpnosti. Janez si je to stvar drugače zamišljal; sodil je, da bo o tem odločilo dekletovo srce.

Dekle pa ni opazilo tekme med bratom. Podzavestno pa je kazalo večjo naklonjenost Janezu, ki se ji je zdel preprostejši in inteligentnejši. Nekega dne mu je vpričo Milana celo rekla: "Janez, ti si kot narava v Ogradi!"

Te besede so sprožile usodni naklep, katerega je Milan že dolgo časa snoval.

Furlanovi niso imeli navede, da bi takoj po večerji spat. Tisti čas sta izbrala Janez in dekle, da pokramljata o novosti snemanja magnetofonskih trakov. Spočetka je bil poleg tudi Milan, potem pa se je z mračno zavidljivim obrazom izmuznil od njiju, in odšel po stopnicah navzgor, v gornje prostore.

Predno se je oče vrnil s hleva, kamor je hodil vsak večer predno je šel k počitku, se je Milan vrnil in nekako izziivalno prisedel k dekletu. Še so kramljali predno jih je mati pozvala k večerni molitvi. Po molitvi pa so odšli vsak v svojo sobo.

Ko sta fanta ugasnila svetilko in legla v posteljo, se je med njima zaradi dekleta razvila besedna bitka. Milan je očital bratu, da mu hoče prevzeti dekle. In to z nekim namišljenim znanjem o radioamaterstvu. Dolgo sta se že o tem prerekala, ko je Milan preizkusil poslednjo

zvijačo, ki naj bi brata odvrnila od dekleta. "Kako more poštenjak in globok moralist, kakršen si ti," je pričel Milan, "ljubiti dekle, ki je že pilo slast iz čaše moje ljubezni?"

Janez ni verjel besedam in zato tudi ni reagiral povoljno za Milana. To je Milana hudo razburilo. V tistem hipu je Janez prav poleg sebe uzrl Milanove prodirne oči in začutil kako vrtajo vanj, da bi tudi tokrat izsilile njegov odstop.

Prerekanje je prihajalo k vrhuncu ker ni nihče izmed njiju popustil; takrat je oče vstopil v njihovo podstrešno sobico. Utihnili sta šele ko je oče stápil bliže k njima, prav k postelji, in ju pogledal vsakega posebej v obraz. Nato ju je navidezno mirno vprašal, kdo mu bi vedel povedati, kam je izginil desetdolarski bankovec, katerega je pred kratkim prejel kot dar svojega brata iz Amerike.

Sinova sta molčala; bila sta nevedna.

"Še ko sem pod noč prišel iz Brajde, sem ga imel v svojih rokah," je ustrajal oče in takoj za tem še dodal: "Nato je izginil ki kafa!"

Prvi se je zdrznil Milan. Navidezno v strahu in hkrati z zadoščanjem je predlagal, naj oče pregleda žepe vseh članov družine češ, da ni medtem nihče zapustil hiše. "Da bi ne osumili nedolžnega," je še dodal Milan.

Predlog je oče sprejel in takoj pričel stikati za bankovcem. - V žepu Janezove nedeljske suknje je našel bankovec!

"Moral bi me vprašati, sin, saj bi ti ga dal, če potrebuješ denarja za tiste tvoje coprnije - špage in škatlje." To so bile prve besede očeta, ki jih je spregovoril po mučnem molku, medtem ko se je v njem borilo zaupanje z nezaupanjem v svojega sina Janeza. Po teh besedah je napravil korak proti vratom, pogledal sina v oči, kot da ni še našel vsega kar je iskal; v sinovih očeh ni našel sledu sramote!

Da bi ne izrekel česa nepreudarnjenega, se je domislil, da bi se o tem pogovoril s sinom v svoji sobi. Janez ves ta čas ni našel besed, ki bi pojasnile tatvino. Potem ko sta se oče in sin že nekoliko časa gledala v oči, je oče umirjeno dejal: "Z menoj pojdi, Janez, pred mater!"

Ko sta prišla po nerodnih stopnicah navzdol, ju je na pragu spalnice čakala mati. "Moj Bog, Janez, ti si ti si ukradel" in solze so ji zalile oči.

"No, kako mi boš pojasnil to grdo lopovščino, sin?" je oče nestrpno pričel. "Prav ti, vate, ki sem toliko zaupal!.."

"Če mi dovolite, oče," je vmes

(nadaljevanje in konec na 14. strani)

posegel sin, "se bo to zgodilo jutri zjutraj. Dokazi bo trdni, trdnejši, kot bi bili ob tej uri."

Oče je nagubal čelo, končno pa se s predlogom zadovoljil. Ko je zapustil očeta in mater ni sin odšel po stopnicah navzgor, marveč navzdol - v kuhinjo.

Čez kako uro se je Janez vrnil v podstrešno sobo. Luči ni prižgal, ko je vstopil. Sleknel se je in obleko vrgel na stolicu nato pa legel v posteljo. V tem se je zbudil Milan. "Radovednost, sprožena od pokvarjenosti" - je pomislil Janez, ki ni mogel verjeti, da bi Milan vpričo take zmage mogel zaspati.

Sedaj je začel igro Janez. Dolgo ni dal odgovora na bratova poizvedovanja. Vedel je, da brat ne bo ponehal z vprašanji ker ga hudo skrbe podrobnosti igre, ki naj bi njega, Janeza, osramotila. Čez nekaj časa pa se je udal ter s ponarejenim, plahim glasom, spregovoril:

"Obema nama je znano, kaj se je nocoj zgodilo. Milan, saj tu naju nihče ne sliši ..., " je rekel Janez in se obrnil k bratu. Čutil je kako Milan nestrpnost poslušal in je nadaljeval: "Ti si očetu ukradel destdolarski bankovec in ga meni podtaknil, da bi se me iznebil iz hiše in v ljubezni. Pravzaprav bi te moral...! Ne, ne, krvi nočem videti. Take grdobije se plačujejo s krvjo, da veš! A ti veš" - je po grožnji povzel z glasom sprave, "da sem miren človek in da se ne bom maščeval. Upam, da bo to kar si mi storil zadostovalo!"

Spet je obmolknil ter napravil obraz kot, da razmišlja nekaj globokega, nekaj kar naj bi poravnalo spor s bratom. Nato je v zanosu, kot, da je našel rešitev, spregovoril: "Prostovoljno se odpovedujem dekletu; zapustil bom dom ter ti izročil pismeno izjavo - imam jo že napisano - da sem v trenutku duševne zablode očetu ukradel bankovec." Ob teh besedah je pogledal bratu v obraz in uganil, da je njegova rešitev bratu po volji. Zato je takoj nadaljeval: "Ti pa boš s svoje strani prepričal očeta in mater, naj mojo tatvino nikar ne prijavijo policiji. Prijava bi tudi tebi škodovala."

Iz samega začudenja nad tolikšno bratovo neumnostjo, je Milan na široko odprl usta: "Kako ...- je jecljal - jaz sem ukradel bankovec, ga tebi podtaknil, te osramotil in ti želiš dejanje, ki ga nisi storil, pismeno izpričati? Kaj ti dam za to?" je hitro vprašal Milan.

"Ničesar" - je odvrnil Janez! "To storim zato, da se končno umaknem tvojemu umazanemu podtikanju. No, ali obljubiš, da boš prepričal in če je treba potolažil očeta in še posebno mater?"

"Da imamo na svetu take bedake," je pomislil Milan, "tega bi pa v resnici ne

pričakoval." Glasno je pa dejal: "Seveda ti obljubim, seveda..."

Po izrečeni obljubi je Janez zaprosil, da ga več ne nadleguje z vprašanji ker, da se mora posvetiti načrtu, kako in kam bo zbežal.

Zgodaj zjutraj, ko je Milan še trdno spal in morda celo sanjal o svojem zmagoslavju, je Janez na tiho vstal iz postelje ter zapustil podstrešno sobo. Šel je naravnost v staršino sobo. Tam je razpel suknjič, izpod katerega je pri vlekkel majhen aparat. Potem je na njem zavrtel trak posnet v noči med pogovorom z bratom.

"Ta je pa dobra, sin" - je rekel oče in skočil z postelje. "Dokazi so trdni, trdnejši kot bi bili sinoči ..., je ponavljal oče.

"Sreča," je rekel sin s prizvokom zadoščenja, "da so ljudje izumili to majčkeno stvarco - 'škatljo in špago' - kot bi rekel ti oče." Potem sta se s sinom objela. Očeta pa so obšli občutki, kot, da je vse one grdobije samo sanjal.

* K. K. *

S V E T I V E Č E R

Ugasila bom lučko nocoj.

Zaupno bi ti pobožala dlan:

sестrica, nič se ne boj,

jutri zbudiš se v sončnejši dan.

Tako tihe so tvoje modre oči,

solza je tisti čudežni blesk.

Spočila bi se. Naj boleost se z
tam, sredi zvestih zvezdnatih cest.

Tam bi pisanic v naročje skrivaj
ti razdala kot svete dari'.

Vem, tako daleč, daleč je kraj
kamor tvoja molitev drhti.

NEVA RUDOLF

PREGOVORI

* Kašlja in ljubezni ne moremo skriti,
* Trnje pokaži le tistemu, ki zna videti
tudi rože.-

* Vsega ne moremo storiti, toda nekaj
lahko storimo takoj.-

Vesele božične praznike in srečno Ter
uspešno polno Novo leto
vašci

S T A N I S L A V F R A N K
CITRUS AGENCY
GIFT PARCEL SERVICE
8, Roebuck Street
MILE END / ADELAIDE

Pošiljamo samo prvovrstno blago. Naše pošiljke se v celoti zavarovane tako, da povrnemo vsako uradno ugotovljeni primankljaj.

Pošiljke dospejo v roke srečnega obdarovanca v roku 10 do 15 dni.

DARILNE POŠILJKE HRANE IN TEHNIČNIH PREDMETOV SO ŠE VEDNO EDINI IN NAJBOLJŠI NAČIN ZA POMOČ SVOJCEM DOMA, MNOGO BOLJŠI KOT POŠILJANJE DENARJA PO BANKAH.

Pošiljamo pakete s hrano po naročilu in standardne pakete kot tudi vse vrste tehničnih predmetov vseh svetovnih znamk: radijske in televizijske aparate, harmonike, šivalne stroje, pisalne in računske stroje, bicikle in motocikle, Lambrette, Puch Rollerje, avtomobile, frižidere, štedilnike, pluge, traktorje, gospodarsko in obrtniško orodje, sploh vse kar VAŠI doma potrebujejo v gospodinjstvu in gospodarstvu.

Naročila izvršujemo po vodilni tvrdki Vašega zaupanja

C I T R U S, Import-Export
TRST, Via Torrebianca 27

ZA CARINSKE PREDPISE SE VAM NI TREBA BRIGATI KER JE TO NAŠA SKRB, DA BO PREJEMNIK DOBIL POŠILJKO BREZ CARINE.

Zahtevajte naše cenike, informacije in

N A R O Č A J T E

direktno pri naši AGENCIJI (Money Orders na ime Stanislav Frank, Adelaide) ali pa pri našem zastopniku za Viktorijo:

Mr. BRANKO VODOPIVEC
39, Victoria Road
A U B U R N, Vic.
=====

TELEF.: W B 1559 - vsak dan po 6 p.m.

Če želite Vam g. Vodopivec pride tudi na dom!

Ako trenutno nimate pri roki našega cenika, lahko naročite po veljavnem ceniku katerekoli tvrdke z darilnimi paketi.

PIŠITE nam za cenike, NAROČAJTE pri naši tvrdki, ki posluje po načelih:

S O L I D N O S T = B R Z I N A = G A R A N C I J A

K V A L I T E T A

MOZA

CAKE SHOP

364, Chapel Street,
SOUTH YARRA
Telef.: B J 5355

*

Pri nas lahko naba-
vite torte in sla-
ščice vseh vrst.-
Izvrstno boste po-
streženi če naročite
pri nas torte za
taka slavljenja kot
so POROKE, KRSTI,
ROJSTNI DNEVI TER
IMENDANI!

Voščimo Vam blago-
slovljen Božič ter
uspeha polno
Novo leto!

R O J A K I

Milk Bar

Self Service

Delikatese

Post Office

Vse to Vam nudi

C.B. MEDVED

61, Holt Street,
DEER PARK

AGENT ZAVAROVALNICE

ORION INSURANCE
ki Vam zavaruje
vse nepremičnine!

*

K
R
O
J
A
S
K
I

A. Matulaj

64, Spencley Street,

CLIFTON HILL - Tel.: J W 3678

Izdelujemo Vam po modi plašče in obleke vseh
vrst. Posebno se priporočamo za poročne obleke.
V zalogi imamo bogato izbiro perila in čevljev.

Vsem odjemalcem želim Vesel Božič in srečno

Novo leto!

S
A
L
O
N

J, KOROŠEC & M. LAUKO
78, Porter Road - WEST HEIDELBERG

K & L PAINTING CO.

(Registrirano podjetje)

Podvzamemo mala in velika pleskarska dela ter obešamo
preproge. Hišo prebarvamo od zunaj in od znotraj.

DELO BO VESTNO OPRAVLJENO - CENE ZMERNE

V nujnem slučaju lahko pokličite tel.štev.: J L 3508
VSEM ROJAKOM ŽELIMO VESEL BOŽIČ!

M
A
R
I
A

Pri nas lahko v slovenščini obrazložite kakšne
vrste pricesko si želite. Trajno kodranje ali
barvanje las - po modi in z najnovejšimi sredstvi.

at "Phill Ann" Beauty Salon

165, SYDNEY ROAD - COBURG; Telef.: F M 2288

K nam Vas iz City pripeljejo tramvaji št.19,20 ali
21 - tramvajaska postaja št. 34.

POSTREŽBA JE PRVOVRSTNA IN VSI STROKOVNI NASVETI
BREZPLAČNI!

VESEL BOŽIČ TER

MILK BAR
SELF SERVICE

SREČNO IN USPEHA POLNO NOVO LETO ŽELIM VSEJ

SVOJI CENJENI KLIENTELI!

A. KOZOLE

Telef.: F Y 9470

65, WHEATSHEAF ROAD, GLENROY

BRONW'S CORNER

SYDNEY ROAD - C O B U R G

Vam nudi

dobro pivo in vsakovrstne pijače!

Pivo je isto kot ga najdete na zabavah S.K.M. ker
Brown's Corner Hotel dobavlja pijačo za slovenske
prireditve. NAROČILA VOZIMO BREZPLAČNO NA DOM!

Naši telef.številk sta: F L 1177 ali F L 5547

T
O
T
O
M

SVOJI K SVOJIM - Oglasažite
v VESTNIKU